ชื่อวิทยานิพนธ์

ความเครียดและการเผชิญความเครียดของผู้ป่วยแผลใหม้

ชื่อผู้เขียน

นางเหอ เหลียนเชียง

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา	สุคนธสรรพ์	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ	เอี่ยมจ้อย	กรรมการ
อาจารย ดร.ศิริรัตน์	ปานอุทัย	กรรมการ
รองศาสตราจารย์วิลาวัณย์	เสนารัตน์	กรรมการ
ศาสตราจารย์ นายแพทย์พาน	เฉินเอิน	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาความเครียดและการเผชิญความ เครียดของผู้ป่วยแผลใหม้ โดยใช้ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เป็นกรอบแนวคิด กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยแผลใหม้ วัยผู้ใหญ่ที่มีแผนการรักษาให้จำหน่ายออกจากหอผู้ป่วยไฟใหม่น้ำร้อนลวก และศัลยกรรมตกแต่ง ณ โรงพยาบาลแห่งที่หนึ่ง แห่งที่สอง และแห่งที่สามของมหาวิทยาลัยการแพทย์เมืองหูหนาน ระหว่าง เดือนพฤศจิกายน 2541 ถึงเดือนมกราคม 2542 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงตามคุณสมบัติ ที่กำหนด จำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย แบบ บันทึกข้อมูลส่วนบุคคล มาตรวัดการประเมินค่าความเครียด และมาตรวัดการเผชิญความเครียดของ จาโลวิค ฉบับดัดแปลง เครื่องมือในส่วนที่หนึ่งและส่วนที่สองสร้างโดยผู้วิจัย จากการทบทวน วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง แบบประเมินส่วนที่สองและส่วนที่สามได้รับการตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา

จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน และนำไปหาค่าความเชื่อมั่นได้ 0.87 และ 0.86 ตามลำดับ วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และการทดสอบค่าที

ผลการศึกษาพบว่า

- 1. ค่าเฉลี่ยซึ่งเร้าที่ก่อให้เกิดความเครียดของผู้ป่วยแผลไหม้ทั้งหมด สิ่งเร้าด้านบุคคล และสิ่งเร้าด้านสิ่งแวดล้อม เป็น 19.97 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.08), 13.30 (ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน 3.26) และ 6.63 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.65) ตามลำดับ
- 2. ค่าเฉลี่ยการประเมินค่าสิ่งเร้าที่ก่อให้เกิดความเครียดของผู้ป่วยแผลไหม้ทั้งหมด สิ่งเร้าด้านบุคคล และสิ่งเร้าด้านสิ่งแวดล้อม เป็น 2.05 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53) 2.13 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56) และ 1.89 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58) ตามลำดับ
- 3. ผู้ป่วยแผลใหม้ส่วนใหญ่ (34, 56.7%) มีการประเมินค่าสิ่งเร้าที่ก่อให้เกิดความ เครียดเท่ากับหรือมากกว่าค่าเฉลี่ยการประเมินค่าของกลุ่มผู้ป่วยตัวอย่าง
- 4. รูปร่างที่ผิดรูป ความไม่แน่นอนในผลการรักษา และความไม่สามารถรับผิดชอบ ภารกิจประจำวัน จัดเป็นสิ่งเร้าด้านบุคคลที่ก่อให้เกิดความเครียดมากที่สุดสามลำดับแรก ในขณะที่ อคติและการถูกแบ่งแยกจากผู้อื่น สถานการณ์ขณะนั้น และการไม่มีเวลากับครอบครัวอย่างเพียงพอ จัดเป็นสิ่งเร้าด้านสิ่งแวดล้อมที่ก่อให้เกิดความเครียดมากที่สุดสามลำดับแรก
- 5. ผู้ป่วยแผลใหม้ทุกรายใช้การเผชิญปัญหาทั้งสองวิธี โดยผู้ป่วยส่วนใหญ่ (49, 81.7%) ใช้การเผชิญปัญหาแบบจัดการกับปัญหามากกว่าแบบจัดการกับอารมณ์

ผลการศึกษาครั้งนี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล การศึกษา พยาบาล และการวิจัยทางการพยาบาลได้ โดยผลสรุปสามารถนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะช่วยให้ พยาบาลมีความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งเร้าที่ก่อให้เกิดความเครียด การประเมินค่าสิ่งเร้าที่ก่อให้เกิด ความเครียด และการเผชิญความเครียดของผู้ป่วยแผลไหม้ Thesis Title

Stress and Coping among Burned Patients

Author

Mrs. He Lianxiang

M.N.S.

Medical and Surgical Nursing

Examining Committee:

Assistant Professor Dr. Achara Sukonthasarn Chairman
Assistant Professor Wanpen Eamjoy

Lecturer Dr. Sirirat Panuthai

Associate Professor Wilawan Senaratana

Member
Professor Pan Cheng-en, MD.

Member

Abstract

A descriptive study was conducted to describe the stress and coping among burned patients. Transaction model of stress and coping was used as a theoretical framework. Sixty adult burned hospitalized patients who were scheduled to be discharged participated in the study. The subjects, according to the criteria, were recruited by purposive sampling at three Burned and Plastic Surgical Departments of three Teaching Hospitals of Hunan Medical University, namely First Hospital, Second Hospital, and Third Hospital, during November 1998 to January 1999. The instruments used for data

collection was questionnaire. It consisted of demographic data form, Stress Appraisal Scale (SAS) developed by the researcher, and Modified Jalowiec Coping Scale (MJCS). The first and the second part were developed by the researcher based on the review of the literatures whereas the last part was modified from the Jalowiec Coping Scale. The content validity of the SAS and the MJCS were examined by five experts. Internal consistency reliability coefficient levels of the SAS and the MJCS were 0.87 and 0.86, respectively. Descriptive statistics and t-test were used to analyze the data.

This study revealed that:

- 1. The overall, personal, and environmental mean of the stressor among burned patients were 19.97 SD=5.08), 13.33 (SD=3.26), and 6.63 (SD=2.65), respectively.
- 2. The overall, personal, and environmental mean of the stress appraisal among burned patients were 2.05 (SD=0.53), 2.13 (SD=0.56), and 1.89 (SD=0.58), respectively.
- 3. Majority of the group (34, 56.7%) had stress appraisal equal to or more than mean of the stress appraisal of the group.
- 4. Disfigured appearance, uncertainty regarding outcome of the treatment, and inability to take care of everyday responsibility were the top three stress appraisal towards personal stressors whereas prejudice and discrimination from others, current situation, and having

not enough time with their families were the top three stress appraisal towards environmental stressors.

5. All of the burned patients used both of coping strategies. Nevertheless, majority of the group (49, 81.7%) used problem-focused coping strategy more than emotion-focused coping strategy.

The findings may be implicated to nursing practice, nursing education, and nursing research. It may provide the baseline information for understanding stressor, stress appraisal, and coping among burned patients.